

## **Móricz Zsigmond (1879 – 1942)**

1879. július 2-án született a Szatmár megyei Tiszacsécsén. Édesapja Móricz Bálint, elszegényedett kisparaszt, anyja a papcsaládból származó Pallagi Erzsébet.

Szüleivel együtt Csécsén éltek, 6 éves koráig, amikor bekövetkezett a család anyagi összeomlása. Erre ráment a házuk, s a földjük. A szülők Prügyre költöztek (1884), a legnagyobb fiút, Zsigmondot ideiglenesen anyai nagybátyjához, Pallagi László gépészkovácshez adták.

1890-ben Móricz Zsigmond a debreceni református kollégiumban kezdte meg tanulmányait. Hatodikos korában három tantárgyból megbukott, de a másik anyai nagybácsi, Pallagi Gyula elvitte őt saját iskolájába, ahol le is érettségizett (Kisújszállás, 1899).

Debrecenben a református teológiára iratkozott be, fél év múlva ugyanitt már joghallgató, majd átlépett a budapesti egyetem jogi karára. 1903-ban bekerült

Az Újság szerkesztőségébe, s tanulmányait nem fejezte be. 1905-ben feleségül vette Holics Eugéniát (Janka), egy felvidéki kisnemes bányatisztviselő lányát. 1924-ben Móricz megismerkedett Simonyi Mária színésznővel, erre Janka kétszer öngyilkossággal próbálkozott, s a másodikba belehalt. (1925)

1911-ben Leányfalun házat építettek maguknak, majd Olaszországban utazgattak. 1915-ben önként jelentkezett haditudósítónak a keleti frontra.

1926-ban elvette Simonyi Máriát, majd 1937-ben elváltak.

1939-től a Kelet Népe szerkesztője lett. 1936-ban megismerkedett egy kis proletárlánnyal, Littkey Erzsébettel, akit írásaiban Csibének nevezett el. 1942. Szeptember 4-én agyvérzés következtében halt meg Budapesten 63 éves korában.

### **Barbárok**

Pályája második felében, 1931-ben írta. Nyelvezete egyszerű, sok tájleíró elemet tartalmaz. A párbeszédnek szűkszavúak, jellemző a juhászokra beszédjére, hiszen hónapokig egyedül vannak. A mű 3 részre bontható.

Az **1. rész**ben megismerkedünk a becsületes Bodri juhással és fiával, akik a nyájukat legeltetik. Az egyik napon két rosszhíré ember érkezett hozzá Veres juhász és társa személyében. A szép szíj ürügyén vitába kerekedtek a juhással, valós céljuk azonban a nyáj megszerzése volt. A vita tragédiával végződött: a támadók megölték Bodri juhászt és fiát. A holttesteket elásták, a nyájat elhajtották.

A **2. rész**ben megismerkedhetünk Bodri juhász feleségével, aki férje és fia keresésére indult. Véletlenül éppen a gyilkosokkal találkozott. Kedvesen fogadták az asszonyt, de az gyanút fogott és hamarosan otthagyta őket. Abban az évben nem találta meg szeretteit, ezért a következő évben kutyát is vitt magával. A kutya nemsokára rátalált a holttestekre, az asszony pedig feljelentést tett Veres juhász ellen, akit időközben Szegeden más bűntettei miatt már börtönbe zártak.

A **3. rész**ben a vizsgálóbíró vallatja a juhászt, aki a kérdések következtében ellentmondásba keveredett. Végül a bizonyíték (kivert szíj) felmutatásakor beismerő vallomást tett. Sorját nem kerülhette el, akasztófára került.

A mű végén a vizsgálóbíró megjegyezte: „barbárok”. Igaza volt, hiszen különös kegyetlenséggel végeztek áldozataikkal. Mélyebb értelme is van: az író barbárnak tekinti a fennálló társadalmi rendet, amely nyomorúságra és tudatlanságra kárhoztat milliókat.